

**EL COS
MÉS
BONIC
QUE
S'HAURÀ
TROBAT
MAI EN
AQUEST
LLOC**

**DE JOSEP MARIA MIRÓ
DIRECCIÓ DE XAVIER ALBERTÍ
AMB PERE ARQUILLUÉ**

UNA COPRODUCCIÓ DE

temporada
alta →

TEATREROMEA

Sinopsi

Pere Arquillué protagonitza aquest monòleg a set veus sobre un petit poble, els seus habitants i els seus secrets.

El cos d'un jove de disset anys, apareix mort, vestit únicament amb un banyador vermell i unes vambes d'esport al mig d'un camp de farratge. La troballa d'aquest cadàver inicia aquest text per un únic intèrpret, on a través de diverses veus, com si es tractés d'un ritual d'exorcisme, ens endinsarem en aquest fet i el bellíssim paisatge rural d'un petit poble on, aparentment, mai passa res. Coneixerem alguns dels seus habitants, els secrets que s'hi amaguen i, sobretot, la figura del seu pare, en Ramis, que va morir fa una dècada i esdevé una peça crucial en aquest *Rashomon*.

El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc va rebre l'any 2020 el XLV Premi Born. Josep Maria Miró es converteix en el primer autor que obté en tres ocasions el prestigiós guardó creat el 1970. El 2009 va rebre'l per *La dona que perdia tots els avions* i el 2011 per *El principi d'Arquimedes*.

L'obra forma part del *Tríptic de l'epifania* integrat per tres textos per un únic intèrpret.

**Un actor i set veus.
Els secrets i ferides d'una petita
comunitat.**

Fitxa artística

Autoria **Josep Maria Miró**

Direcció **Xavier Albertí**

Intèrpret **Pere Arquillué**

Músics **Quim Reixach, Sergi Llopart**

Carles Llopart, Quirze Egea

Disseny de llums, d'escenografia i composició musical

Xavier Albertí

Ajudant de direcció **Roger Vila**

Cap tècnic i tècnic de llums i tècnic de so **Toni Ubach**

Producció executiva i regidoria **Marta Colell**

Direcció de producció **Josep Domènech**

Cap tècnic del teatre **Sergi Lobaco i Raúl Martínez**

Màrqueting i comunicació **Focus**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Distribució **Bitò**

Producció **Temporada Alta i Teatre Romea**

Espectacle en català

Durada **1 hora i 45 minuts**

Sobre l'espectacle

Amb aquest monòleg Josep Maria Miró es va convertir el 2020 en el primer autor que guanyava en tres ocasions el prestigiós premi Born. Anteriorment, ho havia aconseguit amb l'obra *La dona que perdia tots els avions* (2009) i amb *El Principi d'Arquimedes* (2011). *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* mostra una única veu -la de Per Arquillué- per compartir amb el públic els secrets d'un petit poble on, aparentment, mai no passa res. Una veu per a tot un retaule de personatges i perspectives d'un únic fet. Aquesta funció, dirigida per Xavier Albertí, també és un d'aquests projectes on Arquillué cerca reptes artístics personals, com *Primer amor* de Beckett, que també es va veure el 2013 al festival. Un gran autor, un gran director i un gran actor per a un text que deixa empremta.

El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc obté el XLV Premi Born i el jurat en valora la llibertat de creació que permet: «un monòleg a set veus en el qual el que no es diu és tan important com el que expressa, que és un repte per a l'actor que l'hagi d'interpretar i que planteja reptes interessants de com s'ha d'escenificar». El va considerar guanyador de l'edició «tant per l'efecte hipnòtic capaç de crear imatges des d'un bon començament com per la declaració d'amor que fa a la vulnerabilitat de la bellesa».

Text de l'autor

Entre els retorns de les primeres lectures d'*El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc*, enviat només a amics i persones molt pròximes de qui valoro la seva mirada, hi havia dues frases coincidents: "En qui has pensat?". "Quin actor o actriu pot fer això?". Jo els responia: "No ho sé. Encara no hi he pensat". L'Enric Gallén em va enviar un correu extens, preciós, on hi escrivia: "(...) Com a monòleg, hi arrisques molt. Tenen molta força les set (sobretot les cinc) diferents veus que hi apareixen. Qui l'hagi d'interpretar li ha tocat un regal dels Déus. Home/dona, tant és l'edat com el físic (...)". Em semblava especialment emocionant que utilitzés el concepte "regal". Així he concebut aquesta obra, com un present, una declaració d'amor als actors i actrius, a qui tant estimo, admiro i pels quals sento una gratitud enorme ja que són ells i elles que, a través dels seus cossos, veus, emoció, tècnica i sensibilitat fan possible un acte de resurrecció.

El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc, més enllà de tot allò que hi explico i hi he abocat, també vol ser la consciència i reivindicació del joc, compromís i artifici interpretatiu, fins al virtuosisme, que implica aquest acte ritual de ressuscitar i posseir un cos aliè. Per a mi, quan un actor o actriu encarna un personatge, com diu la paraula, fa carn i, per tant, es produeix l'acte de ressuscitar, aconseguint, com indica la definició, "passar a una plenitud de vida més enllà de la mort". És un text que reclama que el cos no sigui un condicionant en la seva representació tot i que parli de la fragilitat dels cossos: la consciència d'un cos que no et correspon; el desig de voler conquerir i posseir un altre cos, també el desig sobre un cos posseït o posseïnt els altres; la distància o proximitat -de vegades excessiva- dels cossos; també la seva destrucció com un dels actes més brutals, salvatges i, sobretot, humans i inhumans.

L'opció que he pres en aquest text, una bestialitat i brutalitat actoral, com l'han definit algunes persones pròximes, té una càrrega ideològica, m'atreveria a dir filosòfica. Hi ha algunes reflexions sobre com entenc el teatre, la interpretació i l'ètica i estètica dels cossos, que no són objectes, sinó subjectes profundament ideològics. (...) Quan l'escrivia era conscient -i volia que fos així- de la multiplicitat d'opcions. El cos de l'interpret i els personatges coincidirán en gènere i edat, com a molt, en una ocasió. En edat també una o, segons com es miri, podrien ser dues. Coincidir en gènere, quatre com a màxim, o també, segons qui sigui l'interpret, en cap ocasió. O potser, segons com, no coincidirà mai en absolutament res i, al mateix temps i, encara que sembli paradoxal, absolutament en tot. Aquesta és la màgia del teatre on conflueixen codi, convenció, veritat, mentida, artifici i emoció, sempre al servei de la representació (...).

En Xavier Albertí va ser la primera persona que va llegir-lo. Em va mostrar el seu entusiasme i, amb el respecte i la intel·ligència que el caracteritza, em va fer un parell d'observacions molt encertades, que vaig decidir incloure. Li vaig oferir de forma immediata: "T'agradaria dirigir-lo?". En Xavier em sembla indiscutiblement, el millor director en qualitat d'honestedat, anàlisi, profunditat intel·lectual, poètica i teatralitat. S'hi afegeix l'amistat i que la seva mirada ha tingut una incidència important en el meu teatre i la seva evolució. Recordo la paraula exacta que va fer servir per parlar de l'actor o actriu que encarés aquest repte: "Aquesta obra necessita un místic" (...) *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* és el primer text per a un únic interpret que he escrit en la meua trajectòria (...). Poc després d'escriure'l, n'arriba un segon, un monòleg per a actriu, i n'hi ha encara un tercer en camí i força avançat, un monòleg per a actor (...) Coincideix que s'inicien amb un cos al terra en el qual s'hi ha exercit alguna forma de violència. Tots ells parlen de la destrucció de la bellesa i comparteixen el món rural -i més concretament la Catalunya interior com a escenari, un paisatge infreqüent en el meu teatre. Es tracta de tres textos independents, autònoms, on no hi ha continuïtat entre els seus relats i personatges però que, en canvi, conformaran el Tríptic de l'epifania (...).

Extracte de *Ressuscitar*, notes d'autor Josep Maria Miró, incloses en la publicació en les quatre llengües oficials de l'estat (Arola editors, Arzobispado de Sevilla i Revista galega de teatro) d'*El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc*, XLV Premi Born 2020.

Josep Maria Miró

Text del director

Una mort en una obra de teatre sempre ha de servir per a alguna cosa i en el cas d'El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc és el brutal assassinat d'un noi de disset anys en el si d'una comunitat rural el que activa la recerca de sentit dels personatges al voltant de la víctima sacrificial. Al llarg d'aquest monòleg sobre el desig i les terribles conseqüències que suposa negar-lo, assistim al via crucis personal de les diferents veus que visiten l'actor a escena.

Les paraules i les imatges de naturalesa simbòlica ens són entregades en un gest gairebé litúrgic, convidant-nos a la comprensió i al qüestionament ideològic. Perquè, per sobre de tot, El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc és un homenatge al teatre i a l'ofici de l'actor, que ens interpel·la sobre el mateix ritual escènic i la seva capacitat de regeneració col·lectiva. El text d'en Josep Maria Miró, sens dubte un dels més importants de la dramaturgia catalana dels últims temps, requereix d'un intèrpret amb un instrument actoral privilegiat i ha trobat amb en Pere Arquillué el millor còmplice. Sense ells aquest viatge a la metafísica del desig no hauria estat possible.

Xavier Albertí

La crítica ha dit ...

**“UN MUNTATGE EXCEPCIONAL
QUE SERÀ VIST COM UNA
REFERÈNCIA INEXCUSABLE
DEL TEATRE CATALÀ
DEL SEGLE XXI”**

“UNA OBRA EXCELSA”

Josep Maria Fonalleras, *El Periódico*

**“PERE ARQUILLUÉ FIRMA
UN DELS SEUS MILLORS
TREBALLS”**

**“UN RITUAL TEATRAL
DE PRIMERA MAGNITUD”**

Manuel Pérez, *El Periódico*

**“UN SUPERB PERE ARQUILLUÉ DESGRANA LA PERSONALITAT
DELS HABITANTS D'AQUEST PERSONAL DOGVILLE”**

**“UN MONÒLEG QUE ATRAPA DE PRINCIPI A FINAL,
TEATRE EN ESTAT PUR”**

Santi Fondevila, *ARA*

**“LA NATURALESA HUMANA,
DESCARNADA.”**

**“GRAN TEXT, GRAN DIRECCIÓ
I ESPLÈNDIDA ACTUACIÓ”**

Josep Maria Viaplana, *Recomana.cat*

**“UN DELS MILLORS
MUNTATGES D'AQUEST
TEMPORADA ALTA”**

**“ARQUILLUÉ FA BRILLAR
UN TEXT DURÍSSIM”**

Alba Carmona, *Diari de Girona*

**“UN HOMENATGE
ALS ACTORS I LES ACTRIUS”**

**“ARQUILLUÉ ÉS,
UN TROS D'ACTOR.”**

**“EL TEXT, A VOLTES MACABRE,
A ESTONES TRIST,
AMB EL COS D'ARQUILLUÉ,
AMB LA SEVA VERITAT,
SE'NS APAREIX AMB UNA
BELLESA TRASBALSADORA”**

Andreu Gomila, *Temps de les Arts*

Josep Maria Miró - Autor

Autor i director de teatre. Llicenciat en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona i en periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Des de la temporada 2013-14 és membre del Comitè de lectura del Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

És autor de *La travessia* (2015), *Obac* (2014), *Estripar la terra* (2013), *Fum* (2012), *Nerium Park* (2012), *El principi d'Arquimedes* (2011), *Gang Bang (Obert fins a l'hora de l'Àngelus)* (2010/2011 -Autor resident al Teatre Nacional de Catalunya-), *La dona que perdía tots els avions* (2009), *Una història explicada del revés, o no* (2009), *La dona i el debutant* (2008) o *Quan encara no sabíem res (Poema dramàtic per a sis veus urbanes i un músic)* (2007), entre d'altres. Ha rebut més d'una desena de guardons pels seus textos teatrals, entre els quals destaquen el prestigiós Premi Born -en dues ocasions, el 2009 i el 2011 i finalista el 2015-, el Frederic Roda, el Jaume Vidal i Alcover, el Ramon Vinyes, Fundació Teatre Principal, el Marqués de Bradomín o finalista internacional de l'Stückmarkt 2009 que organitza el Berliner Festspiele entre autors de tota Europa. També és autor de diverses dramaturgies, entre les quals destaquen *Neus Català, un cel de plom* (2015), *Esperança Dinamita* (2014), *Los libros cautiverios de Ricardo y Leonisa* (2014), *Com si entrés en una pàtria* (2010), *Cocaina, absentia, pastilles de valda i cafè amb llet* (2009) o l'infantil *5 contes diferents* (2010).

Els seus textos s'han traduït a una quinzena de llengües i, a banda de l'estat espanyol, se n'han fet produccions i lectures a nombrosos països, entre ells, Argentina, Mèxic, Regne Unit, França, Itàlia, Estats Units, Xipre, Grècia, Alemanya, Rússia, Croàcia, Brasil, Uruguai o Puerto Rico.

Ha dirigit els seus propis textos i també obres com *El carrer Franklin* (Lluïsa Cunillé), *La voix humaine* (Jean Cocteau i Francis Poulenc) o els espectacles de creació dins del cicle Drames litúrgics al Monestir de Santa Maria de l'Estany en les edicions 2009/10/11. Ha estat ajudant de direcció de Xavier Albertí en vuit produccions entre 2005 i 2008 i també de Xavier Pujolràs, i la coreògrafa Germana Civera. En l'àmbit periodístic ha col·laborat com a tertulià Els matins de Catalunya Ràdio i Matins de la Xarxa i ha treballat de periodista a RNE, COM Ràdio, El 9 Nou, entre d'altres. Com a docent és coordinador de l'àmbit de dramaturgia del Grau d'Arts Escèniques de la Universitat de Girona (ERAM, a partir del curs 2015-16) i ha impartit classes a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC), entre d'altres.

Xavier Albertí - Director

Durant els anys de formació, realitza estudis de piano i de composició musical a Barcelona, Madrid, Granada, Florència, Siena, Stuttgart i Viena amb Luis de Pablo, Cristobal Halffter, Tomás Marco, Helmuth Lachenmann, Luciano Berio, Armando Gentilucci i Karl -Heinz Stockhausen. Té composicions estrenades als Festivals de Música Contemporània d'Assís, Florència, Siena, Basilea, Múnic, Viena, Madrid i Barcelona, entre altres. Titulat superior en Direcció Escènica per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i la Universitat Autònoma de Barcelona. Des de 1996 i fins a 1999 va dirigir el Festival d'Estiu de Barcelona Grec, i des del 2004 i fins al 2006 va dirigir l'àrea de creació de l'Institut Ramon Llull. Des del 2013 fins al 2021 va ser el director artístic del Teatre Nacional de Catalunya.

En la seva carrera com a director d'escena destaquen els treballs recents: *L'emperadriu del paral·lel* de Lluïsa Cunillé (TNC 2021); *El gran mercado del mundo*, de Calderón de la Barca (TNC, 2019); *La niña gorda*, de Santiago Rusiñol (TNC, 2018); *Temps salvatge*, de Josep Maria Miró (TNC, 2018); *L'hort de les Oliveres* de Narcís Comadira (TNC, 2016); *L'eclipsi*, l'òpera d'Alberto Garcia Demestres versió lliure de l'obra de Paco Zarzoso (Sala Petita - TNC, 2014); *Terra de ningú* de Harold Pinter (TNC 2013); *WOW*, d'Alberto Garcia Demestres, al festival de Peralada (2013); entre d'altres.

Pere Arquillué - Actor

La seva trajectòria és extensíssima tant en teatre com en cinema i televisió. En actiu des de 1990, durant els últims anys destaca la seva participació en obres de teatre com *L'adversari* d'Emmanuel Carrère, dirigida per Julio Manrique; *Paraíso Perdido* d'Helena Tornero, dirigida per Andrés Lima; *Jerusalem*, de Jez Butterworth, dirigida per Julio Manrique; *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, dirigida per David Selvas; *Blasted*, de Sarah Kane, dirigida per Alícia Gorina; *Primer amor*, de Samuel Beckett, i *Art*, de Yasmina Reza, totes dues dirigides per Miquel Górriz; *El preu*, d'Arthur Miller, dirigida per Sílvia Munt, o *Els veïns de dalt*, escrita i dirigida per Cesc Gay.

També ha treballat sota la direcció de Xavier Albertí, Mario Gas, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Lluís Homar, Carme Portaceli, Pau Miró, Ariel García Valdés, Joan Ollé, Rosa M. Sardà, Josep M. Flotats, Georges Lavaudant, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Gerardo Vera, entre d'altres. Recentment, ha participat a *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* de Josep Maria Miró amb direcció de Xavier Albertí. En el terreny de la direcció, ha dirigit *Audiència i Vernissatge* de Václav Havel.

En l'àmbit del cinema, ha participat en una quinzena de pel·lícules sota les ordres de Ventura Pons, Josep M. Forn, Carlos Saura, Fernando León de Aranoa, Lalo García i Nacho García Velilla, entre d'altres. En televisió i en els últims anys, destaca la seva participació en les sèries *Félix* (Movistar +), *Sé quién eres* (T5), *La Riera* (TV3) i *Cazadores de hombres* (A3).

Ha rebut una desena de premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Cultura en la modalitat de teatre, atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (2011), quatre premis Butaca a millor actor de teatre (2008, 2011, 2013 i 2019), El Premi Max al Millor Actor (2023), quatre premis de la Crítica Teatral a la interpretació (1997, 2009, 2019 i 2023), el Premi Ciutat de Barcelona 2011 i el premi Jordi Dauder de la Mostra de Cinema Llatinoamericà de Lleida (2013).

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

Institucions

Finançat per

ENTRADES
TEATREROMEA.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

EL COS MÉS BONIC QUE S'HAURÀ TROBAT MAI EN AQUEST LLOC

A partir del 6 de setembre de 2023

Horaris

De dimarts a divendres 20 h

Diumenges 18 h

Preus

A partir de 20 €

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a

Promentrada www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència
amb el hashtag **#Elcosmésbonic**
i etiqueta **@Teatre_Romea**

informació general